

En time med Don Bosco

Aktivitet – Barmhjertighedens år/Helgener

Mål: Don Bosco er den første helgen, som vi hører om i Barmhjertighedens år. Deltagerne vil møde en helgen, som både arbejdede med og for børn, og som var meget forud for sin tids pædagogik. Don Bosco kunne se det gode i ethvert menneske. Det gjorde ham til et barmhjertigt menneske. Vi kan også lære af hans milde væsen og lade os inspirere af ham.

Undervisningen består af forskellige byggesten – du kan enten bruge alle eller udvælge nogle. Men husk at fokusere på, at vi - ligesom Don Bosco - gør noget for andre ved at vise barmhjertighed.

1. Byggesten: Hvem var Don Bosco?

Præsenter Don Bosco for deltagerne, enten ved at lade en voksen fortælle, som om han var Don Bosco, dvs. i jeg-form, eller ved kun at fortælle om ham. Du kan hente inspiration til dette i slutningen af dette materiale [Don Bosco fortæller](#).

2. Byggesten: Aktivitet "Hvem var Don Bosco" og efterfølgende samtale

Brug aktiviteten "Hvem er Don Bosco", og hav efterfølgende en samtale om, hvem han var, og hvorfor deltagerne synes, han kunne være et spændende menneske at møde.

- Hvad kunne du bedst lide ved Don Bosco?
- Hvad for en mand var han?
- Hvad brændte han for?
- Hvis du kunne møde ham i dag, ville du så have lyst til det? Hvorfor?
- Hvilken slags drenge tog Don Bosco sig af?
- Hvad tror du, Don Bosco drømte om?

3. Byggesten: Test din viden om Don Bosco

Del eventuelt deltagerne op i små grupper, og lad dem konkurrere med hinanden om at løse opgaven [Ordsalat](#) og [Tip en 13-er](#).

4. Byggesten: Samtale og aktivitet om talenter

Don Bosco var overbevist om, at alle er gode til noget. Ethvert menneske har et talent, som det kan videreudvikle. Tal med deltagerne om, at alle er gode til noget, uanset hvordan vi ser ud, om vi har mange penge eller ej.

Du kan bruge disse aktiviteter, som du finder i slutningen af dette materiale:

1. Aktiviteten *Det gør jeg*
2. Aktiviteten *Talentleg*
3. Aktiviteten *Du er kostbar som en ædelsten*

5. Lav jeres egen hemmelige klub

De unge bestemmer selv hvilke regler, I vil have i jeres klub ved kirken. Tal sammen om, at Don Bosco ville sprede glæde. Find på ideer til, hvordan I kan sprede glæde i ugens løb. Tag, hver gang I mødes, en beslutning om at sprede glæde og gøre noget helt konkret for nogen – enten hver for sig eller gruppen som fællesskab.

For at opmuntre de unge til at gøre noget for hinanden, kan du stille en skotøjsæske frem. I kan dekorere den sammen. Alle kan lægge sedler i den om, hvordan de har spredt glæde. Det smitter at dele disse erfaringer med hinanden. Brug altid et par minutter af jeres sammenkomster, og tal om, hvordan I har spredt glæde, hvad I har gjort for en anden, og hvad andre har gjort for jer. Brug især i Barmhjertighedens år tid på den udlevede tro, som tager sig af andre og prøver at gøre en forskel i denne verden ved at sprede lys.

6. Afslut med en bøn

Alle børn får et stearinlys. Du har på forhånd klippet et stort hjerte ud af papir, som symboliserer Guds hjerte, som slår for os. Gud har skabt os netop sådan, som vi er, og han elsker os helt vildt meget som de personer, vi er.

Stil et stort lys midt på hjertet. Deltagerne kommer frem efter hinanden og tænder deres lys ved det store lys, mens de siger en takkebøn for det, de er gode til. Lad dem bede spontant. Hvis man er for genert, kan man også tænde sit lys i stilhed. Vær du som voksen den første, og vis, hvordan det kan gøres.

Syng evt. en takkesalme til afslutning, f.eks. *Tak Gud* (DUK-Sangbog)

Don Bosco fortæller

Jeg er Giovanni Bosco; men de fleste kender mig som Don Bosco. Jeg blev født den 15. August 1815 i nærheden af byen Turin. Mine forældre, Margareta og Francesco Bosco, var bønder, og jeg havde to søskende. De var ældre end mig og hed Antonio og Giuseppe.

Desværre døde min far, da jeg var to år gammel. Min mor var så helt alene om at tage sig af familien. Men selv om hun gjorde alt, hvad hun kunne, så gav gården kun lige nok til at leve af.

En dag kom et Cirkus til Becchi, min landsby. Jeg stod i første række og så, hvad akrobater og kunstnere kunne lave af kunster. Det syntes jeg var helt vildt sejt. Derefter øvede jeg hver dag for at lære alle tricks. Jeg lærte at jonglere, at balancere på line, at spy ild som en drage og at trylle. Og så var jeg rigtig glad for at optræde. Mange børn fra min landsby kom og kikkede på, mens jeg lavede mine kunster. Når min fremvisning var forbi, bad vi altid en lille bøn, og vi havde det rigtig sjovt sammen.

Vi var fattige, og for at min mor kunne klare hele byrden, måtte mine brødre og jeg hjælpe til med arbejdet i marken. Derfor havde jeg ikke tid til at gå i skole. Men jeg ville heller ikke arbejde i marken resten af mit liv. Jeg havde en stor drøm. Jeg ville være præst.

Don Calasso, en præst, som jeg kendte, hjalp mig så, for han kunne mærke, at jeg gerne ville lære at læse og skrive. Han underviste mig, og på den måde lærte jeg at skrive og læse og endda at læse latin. Men min storebror var ikke så glad for det. Han mente, jeg var doven og ikke ville hjælpe i marken. Så blev jeg sendt til noget familie, hvor jeg arbejdede i to år i stalden.

Derefter kom jeg tilbage og fik lov at bo hos Don Calasso. Det var fantastisk, fordi jeg var tæt på min mor og samtidig kunne følge undervisningen hos Don Calasso. Men desværre døde han, og jeg savnede ham ligesom en far.

Da jeg blev 16, kom jeg et år i skole i en by, som hedder Castelnuovo. Jeg var den eneste dreng fra landet, og det var alt andet end nemt at finde venner. Men lidt efter lidt lærte jeg mine kammerater at kende, og vi blev venner. Vi lavede vor egen klub, som hed: *De lykkelige Klub*. Alle kunne blive medlemmer. De skulle bare overholde disse regler:

- Altid være glad.
- Og at gå regelmæssigt i skole og kirke.

Vi havde det rigtig sjovt sammen.

16 år gammel kom jeg så på gymnasiet og måtte igen flytte langt væk fra min familie, helt til Chieri. Da vi ikke havde ret mange penge, måtte jeg tage forskellige job, bl.a. som tømrer, skomager, bager osv. Så på den måde tjente jeg penge både til at betale skolen og til at sende penge til min familie. Jeg gik 4 år på

gymnasiet. Derefter ville jeg være præst, og jeg begyndte på præsteseminariet. Min familie samlede penge og prøvede at støtte mig så godt, som de nu kunne. Uden deres hjælp havde jeg aldrig klaret det.

Seks år efter, den 5.6.1841, blev jeg viet til præst. Og fra den dag kaldte alle mig Don Bosco. Jeg tænkte meget over, hvordan jeg skulle gøre noget for børn.

Jeg var forfærdet, når jeg gik gennem byen og så alle de fattige mennesker. Mange kom i fængsel, og der var så mange syge på sygehusene. Men de, der havde mest brug for hjælp, var børnene. Mange af dem levede på gaden, havde ingen familie mere og var nødt til at stjæle, tigge eller arbejde for næsten ingen løn. De blev udnyttet af mange voksne og behandlet dårligt.

En dag mødte jeg et hittebarn i min kirke. Han hed Bartolomeo og levede på gaden. Vi blev venner, og snart stod Bartolomeo med seks af sine venner foran min dør. Jeg kunne ikke andet end at hjælpe disse drenge. De var helt alene og havde brug for hjælp. Jeg underviste dem i at læse og skrive og sørgede for, at de fik et ordentligt arbejde, så de kunne tjene penge og ikke længere behøvede at leve på gaden. De kom ofte til mig. Vi legede sammen, spillede fodbold, sang, vandrede, grinede og græd sammen. Der kom flere og flere af dem, og snart var vi over hundrede.

Men vore naboer var ikke så glade for os, for vi larmede for meget. Men heldigvis gav en mand - han hed Pinardi - os sin lade. Den var i ussel stand; men det gode var, at den lå op ad en stor legeplads. Vi byggede her vort første oratorium, dvs. et centrum for unge mennesker.

Jeg blev syg og skulle komme til kræfter ude på landet; men efter at jeg havde fået det bedre, kom min mor tilbage med mig til Turin og tog sig af børnene. Vi blev flere og flere, fordi vi sørgede godt for de unge. Vi havde det sjovt sammen, bad og sang; men vi sørgede også for, at de fik mulighed for at lære noget og at tage en uddannelse.

Arbejdet voksede; men nogle af drengene ønskede fremover at arbejde sammen med mig og blev selv præster. Andre præster syntes, jeg var skør, og prøvede at sende mig til psykiater – en præst, som legede med børn, kunne jo ikke være ved sine fulde fem.

Jeg tænkte mere og mere på, at vi skulle starte en ny orden ud fra Frans af Sales' tanker. Denne orden skulle tage sig af unge mennesker. Mange i kirken syntes ikke så godt om mine tanker; men de var vigtige for mig. Jeg brændte for disse unge mennesker. Og derfor kæmpede jeg alt, hvad jeg kunne, for at få samlet mennesker, som havde den samme længsel og vision.

1858 blev vort fællesskab – salesianerne – anerkendt af paven, og nogle år senere grundlagde jeg sammen med Maria Mazzarella den orden, som senere blev kendt under navnet Don Bosco-søstre. Men jeg blev ældre, og mine kræfter svigtede. Den 31.1.1888 døde jeg i Turin.

Frit bearbejdet efter <https://www.donboscomission.de/don-bosco/leben/>

Hvem var Don Bosco?

Aktivitet

Lad børnene tænke over: Hvem var Don Bosco? Hvad kendetegnede ham? Hvad ville de sige om ham, hvis de skulle fortælle om ham?

Lad hver især vælge én af de betegnelser, som står i tabellen. Lad dem forklare, hvorfor de vægter netop dette kendetegn. Du kan som voksen supplere med en lille fortælling om disse kendetegn for at tydeliggøre, hvad det indebærer.

Lad derefter de unge finde et eget ord/kendetegn – noget, de vil sige om Don Bosco.

god lærer	ordensstifter	drømmer og realist	præst og skriftefar
ven af ungdommen	modig organisator	dygtig håndværker	En, som går i forbøn hos Gud
Guds gøgler	de forladtes far	kirkens forsvarer	helgen
en mand fuld af gode ideer	missionær	En, som har humør	en drillepind uden lige

Ordsalat!

Don Boscos drenge har leget, og der er kommet uorden i bogstaverne. Kan du hjælpe dem med at finde de rigtige ord? Nederst på siden finder du alle de bogstaver, som du har brug for!

Hvad elskede Don Bosco at lave som barn?

□ - □ - □ - □ - □ - □

Hvad hed en af Don Boscos brødre?

□ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □

Hvad hed en af de første drenge, som kom til ham?

□ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □

I hvilken by levede Don Bosco?

□ - □ - □ - □ - □

Don Bosco var rigtig god til

□ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □

Hvem var Don Boscos bedste ven?

□ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □ - □

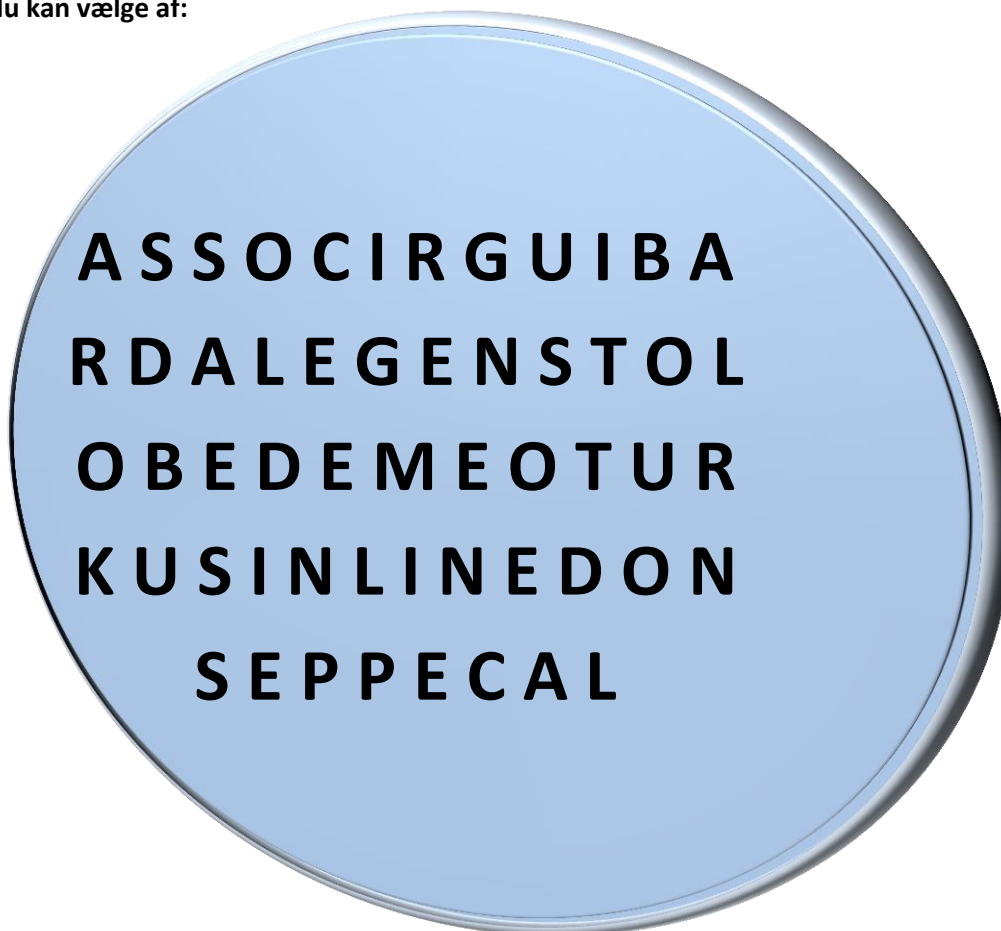
Hvad kunne Don Boscos drenge lide at bruge tid på?

□ - □ - □ - □

Hvad gjorde Don Bosco, når han ikke arbejdede eller legede?

□ - □ - □ - □

Ordkasse, som du kan vælge af:

Tip en 13-er om Don Bosco

Test din viden, og svar på spørgsmålene. Du kan blive en Don Bosco-nørd! De rigtige svar fortæller noget om dig. Nysgerrig? Så går bare i gang.

1. Hvad hedder Don Bosco til fornavn?

- Hans (a)
- Johannes (d)
- Jonas (e)

2. Hvor blev Don Bosco født?

- Rom (c)
- Turin (t)
- Becchi (u)

3. Hvor arbejdede Don Bosco som barn?

- på marken (e)
- i et apotek (b)
- han arbejdede slet ikke (o)

4. Hvad kaldte Don Bosco det sted, hvor drengene samledes?

- Oratorium (r)
- Salesianum (t)
- Mazzarello (s)

5. Hvem støttede Don Bosco ved sit arbejde?

- sin bror Antonio (b)
- sin mor (e)
- sin far (u)

6. Hvad hedder Don Boscos præstefælleskab?

- Boscoanere (l)
- Turianere (k)
- Salesianere (n)

7. Hvem grundlagde fællesskabet af søstre sammen med Don Bosco?

- Bartholomæus (b)
- Don Calosso (o)

- Maria Mazzarello (e)

8. Hvad var Don Bosco rigtig god til?

- at trylle (k)
- at lave mad (m)
- at svømme (a)

9. Hvad oplevede Don Bosco som barn?

- en dygtig læge (p)
- akrobater ved et cirkus (s)
- en danser (l)

10. Don Bosco troede, at alle

- var gode til noget (p)
- bare skulle have at vide, hvad de skulle gøre (t)
- skulle rettesættes (s)

11. Don Bosco blev rigtig god til

- at tigge mad til sine drenge (o)
- at sy tøj til drenge (e)
- linedans (e)

12. Don Bosco samlede især

- hunde (i)
- gadedrenge (r)
- ministranter (p)

13. Denne helgen syntes Don Bosco særlig om

- Frans af Sales (t)
- Franz af Assisi (n)
- Augustinus (s)

□ □ - □ □ - □ □ - □ □ □ □ □ □ □ □

Det gør jeg!

Aktivitet til at tale om evner og talenter

Brug denne aktivitet, og tal om de ting, I er gode til. Don Bosco var overbevist om, at ethvert menneske i det mindste har én egenskab eller færdighed, det er godt til. Alle er gode til noget. Denne aktivitet fremmer evnen til at lytte og styrker fællesskabet.

Aktiviteten er ret simpel.

- Alle sidder på en stol i en rundkreds.
- En person begynder at fortælle om sig selv: navn, hobbies, livretter, idræt, og hvad ellers vedkommende kan finde på at sige om sig selv.
- Lige så snart en af de andre opdager en fælles interesse (f.eks. at kunne lide farven blå, have spaghetti som livret eller spille fodbold), så råber vedkommende: "Det gør jeg også!"
- Derefter indtager denne person nu det barns plads, som har præsenteret sig ind til videre, og legen begynder forfra – Der leges indtil hver deltager har præsenteret sig.

Talentleg til Don Bosco (à la frugtslat)

Sådan gør du:

Denne aktivitet er en god opstart, hvis du ønsker at tale med børnene om, at vi alle har evner! Vi er alle sammen gode til noget. Det var Don Boscos faste overbevisning. Det gælder for enhver af os, uanset om vi tror på det eller ej.

Del deltagerne op i hold, dog i mindst tre hold, hvor det ene hold er **SANGERNE**, som elsker at synge som Don Bosco. Det andet hold er **LINEDANSERNE**, som er gode til linedans, og den tredje gruppe er **TRYLLEKUNSTNERNE**, som er gode til at trylle.

Stil stole i en rundkreds, så alle kan sidde på nær én. Vedkommende skal stå i midten og har til opgave at komme til at sidde ned. Når han f.eks. siger: **Linedanserne** – så skal alle linedansere stå op og bytte stole. Imens skal den person, som står i midten, forsøge at få fat i en plads. Den, som ikke har nogen plads, skal så være den, der fortsætter. Når man råber "Alle har et talent", skal alle bytte plads.

Du er kostbar som en ædelsten

Aktivitet

Don Bosco var overbevist om, at ethvert menneske havde et talent og var god til noget. Nogle var gode til at spille fodbold, nogle til at opmuntre, nogle til at lytte, og andre var gode til at fløjte. Vi har alle nogle egenskaber, vi er særlig gode til, og som vi kan bruge til at gøre andre glade. Disse talenter er gaver fra Gud til os, som vi må bruge til at gøre andre glade og hjælpe dem.

Men ofte tror vi måske ikke selv, at vi har så mange talenter, eller at vi er noget særligt og kan noget særligt. Derfor er det en god idé, at vi hjælper hinanden til at blive bevidste om vore gode evner.

Materialer:

- Paptallerkener
- Skriveredskaber
- Tape

Sådan skal det gøres:

1. De unge får hver en paptallerken og noget at skrive med. Så hjælper de hinanden med at klistre paptallerkenerne på hinandens rygge.
2. Derefter går alle rundt og skriver på ryggen af enhver én egenskab, som denne person er god til.
3. Aktiviteten er afsluttet, når alle deltagere har skrevet mindst én god egenskab på alles paptallerkener.
4. Derefter kan alle tage deres paptallerkener af ryggen og læse, hvad de andre har skrevet. Det er herligt: Enhver af dem har gode egenskaber og er god til noget.